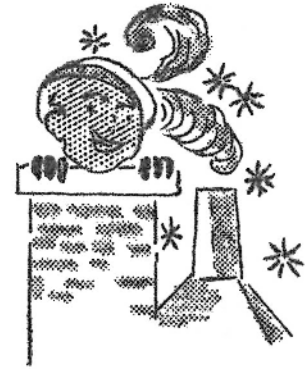

HIER

EN

GINDER

MISSIEHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR

Giro 1010660

St. Nicolaas

We zijn ieder jaar gevend de Sint te interviewen om onze lezers een indruk te geven van wat de Goede Man van ons in Nederland denkt. Dit jaar is ons dat nog niet gelukt, want hij is te zeer bezet met allerhande problemen, die door het Concilie aanmerkelijk zijn vergroot. Hij is van mening, dat het voor een man van Zijn leeftijd ook niet neevalt terug te keren op de schoolbanken en iedere dag huiswerk mee te krijgen. Hij had daar vroeger al 'n hekel aan...

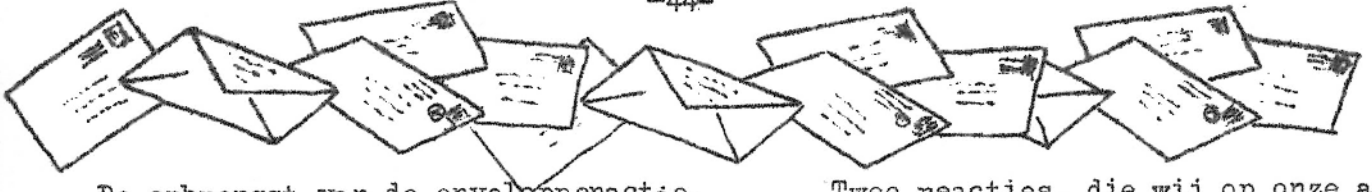
We hebben dan ook niet te veel aangedrongen en maar Zijn chef-knecht onder de loupe genomen. Bij de Sint straalde steeds de goedheid onder Zijn verslijtende baard vandaan, maar Zijn knecht had dat ook al aardig aangeleerd, al waren diens uitlatingen minder goedig. Hij was blijkbaar te veel ingenomen met de 10% loonsverhoging, die voor hem tegen alle CAOS in al met de Sinterklaastijd was ingegaan. Voor hem was dan allerminst een reden tot staken. "Daar zijn de buschauffeurs goed voor," monpelde hij. Over de televisie was hij ook minder best te spreken. Het mooiste programma vond hij: "storing". De kinderprogramma's met Pipo, Swiebertje en Okkie Trooi mochten er wel zijn en hij vond het beter, dat de grote mensen daar naar naar keken. De kinderen moesten er ook niet te lang voor opblijven...

Hoe het met de cadeaus zou gaan, wist de chef-knecht nog niet te vertellen, maar hij vreesde met grote vreze. Jaarlijks moet de Sint n.l. profiteren van de vele vrijwillige bijdragen, maar daarover kon hij niets goeds voorspellen. Dat had hij gemerkt met de enveloppenactie voor de missionarissen, die zeker te weinig had opgebracht. "Wat zullen ze GINDER wel over HIER gaan zeggen," vroeg hij ons. We schaamden ons diep namens de vele HIERMensen en hebben maar gauw beterschap beloofd. "Ik hoop, dat die beloften uitkomen," bromde hij nog even na.

We kregen wel in de gaten, dat we geen been aan de grond kregen en durfden niet verder aandringen op een persoonlijke audiëntie bij de Sint. Die zou ons nog wel meer te vertellen hebben. Bang als we zijn, maakten we ons uit de voeten. We willen de Sint nu naar schriftelijk via Hier en Ginder vragen of Hij de mensen op Zijn feest eens extra aan de missionarissen wil laten denken. En zo is Hij nou ook weer: Dat doet Hij wel.... Prettig Sinterklaasfeest... Maak 't de Goede Man niet te lastig.

Redactie
W. Soeter
A.v. Duifhuizen
J.v. Gelder

Wegens Sinterklaas en de vele brieven komen we ditmaal uit met zes bladzijden.

De opbrengst van de enveloppenactie, welke we in ons vorig nummer voor de drie missionarissen aankondigden, hebben we al bekend gemaakt aan de inwoners van Bergharen-Hernen-Leur, alsook aan degenen, die een bijdrage per giro overmaakten. Voor de andere lezers geven we de uitslag hieronder nog eens met een kleine wijziging:

Het dorp Bergharen	f. 662,17
De dorpen Hernen en Leur	f. 248,13
Giro(buitenabonnees)	f. 32,50
Hier en Ginder(pot is leeg)	f. 257,20
Reeds meegegeven aan zuster Dominico(Willems)van H.en G.	f. 200,—
Totaal te verdelen:	<u>f.1400,—</u>

De opbrengst is als volgt verdeeld:

Pater J.v.Haandel	50%	f. 700,—
Pater S.Ponjé	25%	f. 350,—
Zr. Dominico	25%	f. 350,—

Het bedrag van f. 150,—, dat zuster Dominico nog te goed heeft, zal haar via onze zusters en die van Steyl in goederen worden toegezonden.

De reacties op de uitslag zijn zeer verschillend geweest. Er zijn mensen, die deze opbrengst niet eens hadden verwacht. Vergeet echter niet, dat wij uit eigen reserves er ruim f. 450,— bij deden! Vele anderen vonden de opbrengst echter bedroevend klein en juist deze mensen, die toch al goed gaven, kwamen persoonlijk de paters nog wat brengen. Sommigen zelfs heel wat en met de toezegging, dat er steeds wat blijft komen. De afzonderlijke giften brachten beduidend meer op dan die van de enveloppenactie. Zogenaamde andersdenkenden bleven niet achter, wildvreemde mensen gaven in geld en in natura en tegenover hen zitten we ons eigenlijk niet een klein beetje, maar verschrikkelijk te schamen!!!

Niettemin: we gaan door. We moeten onze missionarissen blijven helpen en we komen met een bepaalde actie, waarmee we nog niet gereed zijn. We hopen die in ons volgend nummer te kunnen aankondigen.

Hier en Ginder voelt zich als missiethuisfront verplicht voor de missionarissen te blijven werken. Hier en Ginder, dat zijn wij allemaal, die achterblijven, die voor onze missionarissen het thuisfront vormen.

Twee reacties, die wij op onze actie mochten ontvangen, willen we hieronder vermelden:

Van iemand, die meende, dat de actie ook al niet veel opgebracht heeft, ontvingen we f. 25,— om daar het Memisahandboek voor pater van Haandel voor te kopen. Het boek is al onderweg. Hartelijk dank.

Dit boek kondigden we in het oktobernummer al aan voor een bedrag van onstreeks f. 40,—, Intussen ontvingen we van de MEMISA (MEDISCHE MISSIE-AKTIE) bericht, dat het voor de missionarissen slechts f. 25,— hoeft te kosten. Ook de andere missionarissen zitten op dit nieuwe tweedelige boek te wachten. Wie schenkt er nog één? Wij zullen het graag voor U bestellen.

De tweede reactie kwam schriftelijk tegelijk met de enveloppen: het is een limerick:

Geachte redactie
succes met Uw actie
Had ik roeping in mij
ik maakte daar de zwartjes ook blij
maar dan ging ik met een taxi...

en dan verder het rijm:

Deze limerick
is niet gemaakt door een stommerik
want slim ben ik nie
die vindt men alleen op 'n s....ie.

ONZE REACTIE:

Onze dank voor Uw limerick
we zijn er erg mee in onze schik
Stuur ons iedere maand zo iets
of breng 'm dat eindje op de fiets
want van een taxi wordt men te dik...

en dan verder:

was dit naar Uw zin
ga er dan op in
is 't zo nie
dan weten we nog niet wie...

=====
Klachten
=====

Mochten er soms klachten zijn over de bezorging van Hier en Ginder, dan wordt U verzocht deze terstond aan ons door te geven, zodat wij een en ander met de schoolhoofden kunnen regelen en de gemaakte fouten herstellen. De kinderen doen hun best.

† Weer weg en terug...

Pater van Haandel is donderdag, 14 november weer naar de missie vertrokken. Hij is in Wijchen op de trein gegaan en meteen doorgereisd naar Parijs, waar hij 's avonds om half 7 arriveerde. Vrijdag heeft hij zijn ontbrekende papieren in orde laten maken. Begin deze week is hij doorgereisd naar Marseille, waar hij woensdag op de boot is gegaan met al zijn kisten en koffers.

Tot Parijs had hij goed gezelschap. Hij zat toen goed in de "tijd". Dat gezelschap keerde zondag gelukkig weer goed in Bergharen terug. Het moet moeilijk geweest zijn in die trein tussen al die Franskes en Belskes, die toch zo slecht te verstaan waren. Je wordt daar moe van en je krijgt slaap.

PATER VAN OSS

52 jaar

Pater van Oss, die op 18 november j.l. met de Aurelia met zijn emigranten in Australië Sydney is gearriveerd, kan al gauw beginnen met feest te vieren. Allereerst zijn zilveren priesterfeest, dat daar nog wat wordt nagevierd en daarna op 30 november zijn 52e verjaardag. Van harte proficiat daarmee en weer veel moed om het werk onder de emigranten voort te zetten.

Nog vele jaren.

Het adres:

Rev. P. van Oss
Redemptorist Fathers
Pennant Hills NSW.

AUSTRALIA

LEES:

ook naar de
Missie

Uw we onderhand zover zijn gevorderd, dat we er weer 'n stuk of drie-vier voor de missie afgeleverd hebben, komt geheel onverwachts via een doodleuke kaart uit Oisterwijk het bericht in Bergharen binnen, dat ook ZUSTER ELISABETH (Tonnie van Oss) weer naar de missie in Brazilië gaat vertrekken. We hadden stil gehoopt, dat dit op zijn vroegst zou gaan gebeuren in de zomer of herfst van het volgend jaar, maar het is natuurlijk een zuster die ons voor onverwachte dingen zet.

Zuster Elisabeth, die we op 11 augustus bij het zilveren priesterfeest van haar broer in Bergharen hebben gezien, is na een verblijf van 16 jaar in Brazilië, in mei 1962 in ons land teruggekeerd voor vakantie. Die 16 jaren is er veel van haar gevergd en een normale vakantie van een half jaar bleek niet voldoende te zijn. Na een kort verblijf in Oirschot, werd ze overgeplaatst naar Zalfbommel. Ook in Leeuwen verbleef ze 'n paar weken. Vanaf augustus verblijft ze in Oisterwijk. En nu plotse-ling laat ze weten, dat ze in januari of februari weer naar Brazilië gaat. Het wordt haar hier zeker te koud en gaat daarom de warmte van Zuid-Amerika weer opzoeken.

Daar zitten we dan... lege kas, alles opgenaakt en een arme zuster met nog armere missiekinderen. Hoe not dat nou??!!

Het is gelukkig nog niet zover, dat ze achter elkaar vertrekt, maar de tijd gaat snel. U hoort nog van ons, zuster...

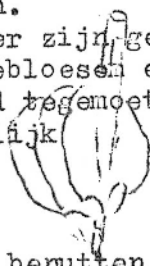
Ada Smits

Ada Smits, wier brief we de vorige keer al aankondigden, schrijft ons:

"Het is onderhand wel tijd, dat ik ook weer eens een levensteken geef uit Australië in goede welstand van de hele familie. In de laatste Hier en Ginder vonden we het krantenknipsel van het zilveren jubileum van pater van Oss, hetgeen we zeer op prijs stelden. We zijn altijd nog benieuwd naar wat er alzo in de stad Bergharen ongaat. Het schijnt voor hem-zelf, zijn familie en voor het dorp wel een succes te zijn geweest. Als je zover weg zit, mis je af en toe toch wel wat. Diezelfde zondag zaten wij uit te puffen van een feestje. We waren n.l. in die week in ons nieuw huis getrokken en hebben dat ingewijd met een goeie partij. We vierden tevens onze 12½-jarige bruiloft, dus ook wij waren in een goede stemming. Om U een idee te geven wat voor soort huizen ze hier bouwen, sluit ik 'n paar kiekjes in, tevens een van ons gezin, zodat U een beetje weet door wie de hier en ginders gelezen worden.

Verder gaat het leven hier zijn gewone gang. Alles staat in lentebloesem en we gaan dus weer de goeie tijd tegemoet. Het is een paar dagen al tamelijk warm geweest, maar vandaag is het een regendag en dus heb ik de wasdag naar opgeschoven en zal ik mijn tijd benutten om wat brieven te schrijven, want dat moet ook bijgehouden worden.

Van Diny Buijs ontvingen we de eerste brief vorige week. Ze kan nu met plezier terugkijken op de vakantie in Bergharen. Wij hopen dat ook nog 'ns te doen."

Luster Dominico

PAKISTAN

Na lange tijd van post uit Indonesië verstoken te zijn geweest, schijnt het postverkeer met dat land weer normaal te zijn. We ontvingen een brief van zuster Dominico Willens, die nu in Semarang zit. Zij schrijft als volgt:

"Nu ik al bijna 4 maanden op mijn plaats van bestemming ben, kom ik mijn belofte vervullen om langs Hier en Ginder te danken voor de gift, die ik kreeg om niet met lege handen terug te gaan naar de missie, ofschoon er nog geen feest of iets dergelijks op touw was gezet. Ook nog hartelijk dank voor de ontvangst. Heel mijn leven zal ik die middag niet vergeten, toen ik met pater van Haandel Bergharen instapte onder muziek. Jammer, dat ik het mooie feest van pater van Oss niet mee kon maken, maar men kan nu niet altijd alles hebben. Het stuk uit de krant van pater van Oss met z'n drie zusters en dat van de meisjesdrumband heb ik ook ontvangen. Nu nog één prijs en dan zeggen we: alle goeie dingen in drieën. ('t Is voor elkaar, red.) Ja werkelijk ik zal die zondagniddag nooit vergeten, toen ik onder jullie gedreun het gat der gaten binnen stapte. Het deed mijn oude hart goed en ik ga er groot op, dat in Bergharen zoveel voor de missie en haar werkers gedaan wordt.

Ik ben nu in Semarang, waar we een weeshuis hebben voor meisjes, samen 160 personen. Ik zorg voor het naaiwerk van de weeskinderen en heb dus steeds werk genoeg. De stoffen zijn hier erg duur, zodat er nog al eens een lap op genaaid moet worden, al is het haast de moeite niet waard.

Nogmaals hartelijk dank en tot 'n volgende keer. Dan zal ik nog wat meer vertellen over onze werkzaamheden hier in Semarang."

Het adres van zuster Dominico luidt thans:

Zr. Dominico
Gang Piuggir 62
Kebou Dalen
SEMARANG B 21 INDONESIE

Tegen Sinterklaastijd moet men zich nog al eens over iemand ontfermen. Met een abonnement hebben we dat ook gedaan voor pater Maximianus Brenninkmeijer o.f.m., van wiens brief we nu het tweede gedeelte brengen:

"Ik zit momenteel op ons Groot-Seminarie in Karachi voor het leren van de taal, Engels en het inlandse Urdu, om de godsdienst, de Islam, te bestuderen, de wetten van het land enz. Al deze dingen zijn nodig om later echt contact met de mensen van dit land te kunnen krijgen. Het belangrijkste van dit briefje is wel mijn adres:

Rev. Fr. Max. Brenninkmeijer o.f.m.
Portiuncula Friary
e/o St. Patrick's Cathedral
KARACHI 3 P A K I S T A N

Ik stel n.l. erg veel belang in Hier en Ginder. Je voelt door dit blaadje, dat je niet alleen staat, maar dat er veel mensen zijn, die echte belangstelling voor je werk hebben en alles doen om op hun manier echte missionarissen te zijn.

Hartelijk dank en vele groeten."

Uit de boeken

DE VOLGENDEN KWAMEN ER BIJ...

- 20 okt.: v. Duifhuizen, Henrica M.B. Hernen
vader M.B., moeder Hoeks, H.M.
- 27 okt.: v. Tilburg, Martinus M.W. Bergharen
vader M.M.W., moeder Marcus, A.M.
- 27 okt.: Krutwagen, Geertruda B.W. Bergharen
vader J.H.M., moeder Spansier, E.H.
- 29 okt.: Straten, Theodorus J.M. Bergharen
vader H.J., moeder Bosch, W.J.
- 30 okt.: Fleuren, Margaretha C.A.M. Bhrn.
vader W.J., moeder Kersten, A.J.
- 1 nov.: Derks, Theodorus M.W. Bergharen
vader A.W.J., moeder Tax, M.G.P.

NIEMAND GING ER TUSSEN UIT...

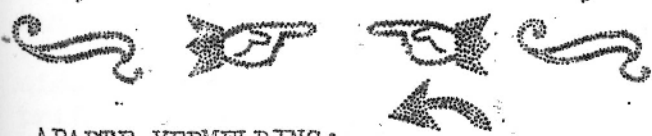
ZE GAAN HET WAGEN:

Gerrits, Johannes A.M., 28 j. te Brunnen
Vergeest, Theodora H., 31 j. te Hernen

UITGEVOERDE PLANNEN:

- 5 nov.: v.d. Berg, Petrus C. Bergharen
vd. Broek, Theresia H.J. Deest
- 6/8 nov.: de Lorijn, Willem J. Druten
Teunissen, Petronella MML. Bhrn.
- 21 nov.: Gerrits, Johannes A.M. Brunssum
Vergeest, Theodora H. Hernen

NAGEKOMEN PLANNEN: Fleuren, Petrus H., 37 j.,
Bergharen en Goossens, Helena J., 26 j., Malden.

APARTE VERMELDING:

OOK DE KLOS: 26 okt.:
van Duifhuizen, Antonius W. Hernen en
Rutten, Maria J. Wijchen (thans Hernen)

Drie maal ⁻⁴⁷⁻

Naar de warmte

Telkens als de damesdrumband een eerste prijs wist te behalen, moest de fanfare horen: NU ZIJN JULLIE ONDERHAND EENS AAN DE BEURT... Dat zat ze lang niet goed en nu hebben ze er dan ook radicaal een einde aan gemaakt: TWEE EERSTE PRIJZEN IN EEN JAAR. Na de eerste prijs in Horssen in de afgelopen zomer in de marswedstrijden, werd het nu ook nog een eerste prijs in de concertwedstrijden. Deze buitengewone prestatie onder de eminente leiding van de heer Koppers uit Nijmegen werd zaterdag, 16 november j.l., behaald in de bloemenveiling van Aalsmeer. Met niet minder dan 106 punten keerden de muzikanten huiswaarts. Daar naast was voor het hoogst aantal punten in de 4e tot en met de 1e afdeling een extra prijs van f. 20,- verdiend. Ze zitten nu zowel voor de mars als voor het concert in de 2e afdeling en zijn vast van plan de drumband in te halen. We zijn benieuwd.....

De aankomst bij het dorps huis was weer feestelijk. De pastoor, tevens erevoorzitter, had 's middags in de offerblok van de Kapelberg al gezien, dat er iets ging gebeuren. De kaarsen daar doen het maar wat goed!

De burgemeester kwam namens de gehele bevolking en de directeur kreeg extra pluimpjes. Onder zijn leiding was alles opeens mogelijk geworden! Hij had het zo waar gepresteerd voor het onderdeel "opvatting" in een der gespeelde nummers een 10 te halen. Zo heel vaag herinneren we ons dat cijfer van vroeger op school.....

De drumband -de dames in het wit (behalve een, die er de koffiepotsdeksel overheen smeed...)- kwam nu voor de afwisseling de fanfare een serenade brengen. Na afloop hiervan stond een beste koffietafel gereed, die met croquetten, fruit en cake, de hongerige muzikanten zo mogelijk in een nog betere stemming ging brengen.

Voor een bijzondere verrassing had ook pater van Haandel gezorgd. Reeds voor zijn vertrek naar de missie was hij blijkbaar van een eerste prijs verzekerd, want hij had een inlandse fluit als geschenk gereed liggen om die aan het instrumentarium toe te voegen. We zitten nu alleen nog te wachten op de muzikant, die ze bespelen zal.

Juist na het verschijnen van het oktobernummer ontvingen we de daarin aangekondigde brief van pater van Oss. Hij schreef ons op 18 oktober en de brief is gepost in Genua (Italië). We laten hem zelf aan het woord.

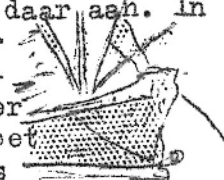
"Vorige week was het nog "Hier in Bergharen", nu is het Ginder. De straat van Gibraltar zijn we al door, we varen nu langs de Oostkust van Spanje, op weg naar Genua. Vandaag komen we daar aan. In veel minder tijd had ik per trein naar Genua kunnen reizen, maar de boordalmoezenier hoort bij de bemanning en moet aanmonsteren, waar de zeereis begint. Het viel al mee, dat ik niet naar Bremerhaven (Duitsland) hoefde, waar 124 Duitsers zich inscheepten. In Rotterdam waren het 225 Nederlanders, die naar Australië wilden, waarvan 'n 50 ouders van emigranten. Zondagmiddag waren we in Southampton, waar 625 Britten de nodige papieren op zak hadden om aan boord van de Aurelia te komen. Morgen schepen er zich nog 250 Italianen in, zodat we met de Italiaanse bemanning van 167 koppen een drijvend dorp vormen van 1400 man.

Degenen, die weten, dat ik de laatste weken aan bronchitis leed, zullen vragen: hoe is het daar mee? Ik moet zeggen: ik voel me weer heel fit, maar gisteren hing er een mistbank rond de straat van Gibraltar en onmiddellijk had ik het weer benauwd. Helemaal over is het dus nog niet, maar vandaag is het lekker warm, zodat de jongelui er al luchtigjes bij gaan lopen of liggen.

Zo is mijn vakantie voorbij, 'n vacantie, die me toch wel goed gedaan heeft en wijzer gemaakt: ik kom bij mijn emigranten terug niet alleen met een auto vol pakjes van hun ouders, maar ook met de ervaring hoe het nu in Nederland is. Ik kan hun nu zeggen: nu je eenmaal geëmigreerd bent, zet de tanden op elkaar en blijf waar je bent.

Het fijnste van mijn vakantie was wel, dat ik mijn zilveren priesterfeest mocht vieren in de kring van al mijn broers en zusters en alle bekenden. Dit zal me altijd bijblijven, want dit feest is een hoogtepunt in je priesterleven en bovendien -al voel je je nog zo thuis in de vreemde- je geboortestreek is niet uit je leven weg te denken."

De brief van pater van Oss, die op 18 november in Australië arriveerde, volgen we in het volgende nummer.

Pater Buijs heeft al eens geschreven over het dak van een kerk, waar hij zo hard geld voor moest hebben. Intussen is hij verhuisd naar een andere nederzetting, maar dat dak gaat hem toch nog zeer ter harte. Lees maar:

"De giften voor het dak van Naviru-li kerk komen nog steeds binnen. De bisschop heeft besloten om dit jaar nog voor de regen met de reparaties te beginnen. Ik zeg daarom langs deze weg aan allen mijn hartelijke dank die daar een dakpan of steentje aan bij gedragen hebben. Ofschoon ik zelf niet meer in die missie zit en het bedrag nog verre van volledig is, gaat dit mij toch zeer ter harte.

Cikungu Missie, waar ik nu zit en die ik mee heb mogen openen in 1951, is intussen uitgegroeid tot een pracht missie met ruim 7000 christenen. Op 15 augustus l.l. doopte ik nog 73 volwassenen en 16 kinderen. Elk jaar krijgen we er zo'n kleine duizend bij en de politiek van ons land doet hier gelukkig nog geen afbreuk aan. Wel wil ik al vast adviseren om op het adres niet meer B.E.A. (British East Africa) toe te voegen, want als begin volgend jaar de onafhankelijkheid komt, zullen ze de naam van het land ook nog wel veranderen en geen Brits protectoraat meer genoemd willen worden.

Als de band nog eens terugkomt, krijgen jullie beslist volgende keer een gesproken woordje voor "Hier en Ginder".

De emmertjes ▽

Dat vele vrouwen en uitzettenspaarsters vol spaarzin zitten, is ook voor Bergharen-Hernen-Leur van toepassing. Reeds geruime tijd hebben zij n.l. ook voor Hier en Ginder PERSIL-EMMERTJES gespaard. Ze kregen dan zelf theedoeken, plastic emmers, transistorradio's enz. en Hier en Ginder kreeg voor iedere volle spaarkaart 80 centen. Dat bracht ook voor de Boerinnebond aardig wat op, maar op het einde van dit jaar is dat afgelopen. Wie dus nog spaarkaarten of losse emmertjes heeft, wordt verzocht deze spoedig -graag voor Kerstmis- bij ons in te leveren. Ook gedeeltelijk gevulde kaarten zijn welkom. Zoekt U kastjes en laatjes nog eens na, U hebt beslist nog wel wat liggen.

Dank aan alle spaarsters.....

dat onze oudste inwoner, D. v.d. Berg, op 10 december a.s. 97 jaar hoop te worden? -Van harte proficiat!-

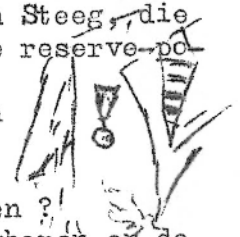
dat er tegenwoordig in Bergharens dorp een jonge geit rondwaalt, die het al eens zover heeft gebracht, dat hij de bus instapte?

dat dit diertje echter minder gevaar oplevert dan de dorpse hond, die de boter van de boteromgang wel erg lekker heeft gevonden?

dat nu ook Leur een gedecoreerde heeft in de persoon van Toon Steeg, die reeds 10 jaren diende bij de reserve-politie?

dat het moeilijk is hem op de gevoelige plaat vast te leggen en we het daarom maar met een pentekening doen?

dat de Molenweg te Bergharen en de Broekstraat te Hernen in december nieuwe en gewijzigde huisnummers zullen krijgen om zodoende ook de vele "vreemde" mensen te kunnen vinden?

dat de voetbal weer flink aan het rollen is geweest en Hernani er uiteindelijk in geslaagd is het eerste puntje van dit seizoen binnen te halen?

Dat was dan tegen Hervold met 1-1, maar tegen Maasbommel was het weer finaal mis (1-10), terwijl ook van Echteld met 8-2 werd verloren en van Altforst met 1-0.

dat Uni wat minder goals tegen zich kreeg, maar ook slechts 1 punt binnen haalde tegen Boven-Leeuwen (1-1). Verloren werd van Dreumel (1-3) en van Winssen met 2-0.

dat er in de buurt van Apeldoorn een grote wilde beer voor niets te krijgen was, omdat deze gevaarlijk begon te worden?

dat twee Bergharensen (Weense) pas gehuwde jongemannen daar niet voor terug schrokken en zich als gegadigden voor zo'n beest hebben gemeld?

dat zij echter net te laat kwamen, hetgeen overigens wel eens gelukkig kan zijn, omdat grote beren het nog wel eens op groot(e) Haan(en) hebben gemunt?

dat zuster Marie Arnoldine (Marietje Peters) van achter de berg sinds 'n paar maanden weer is teruggeplaatst van Spekholzerheide naar Lierop?

dat ondanks anders luidende geruchten er nu vergunning is ontvangen voor de bouw van een atelier van de Scheepjeswol in de Molenweg?